
DRAGIŠA OBRADOVIĆ

Narodni muzej
Kraljevo

DRAGIŠA OBRADOVIĆ

Galerija
Narodni muzej
Karađorđeva 1

januar 1979.

... Kao učesnik mnogih kolektivnih izložbi i kao skulptor, koji se u relativno kratkoj umetničkoj aktivnosti predstavljao, D. Obradović, je prešao određeni tragalački put na kome je sigurnošću svog plastičnog senzibiliteta pronašao svoj sopstveni izraz. U njegovim skulpturama i crtežima — kao polaznim osnovama za plastički odraz, dominira čovek zaronjen u dubine i složenosti života i potisnut tugom njegove neuhvatljivosti i prolaznosti. Setno žuborenje života, tokovi trajanja i zbunjenosti vrtlozima življenja — osnovne su karakteristike umetnikovih preokupacija. Čovek u stanju kontemplacije, zamišljenosti, lirsko elegične uznemirenosti, čovek sa plavim beskrajnim horizontima večnosti ali svestan svog beznada i sudbinskog kraja, glavna je i jedina tema Obradovićevih kazivanja...

(Radomir Stanić, »Povelja«, 1972. god.)

... Obradović je uporan, strpljiv i dosledan graditelj oblika koji otkrivaju život materije, one unutarne iz koje se rađa život dela, ali i one koja delu određuju vek trajanja. On je upravo i pošao od potrebe da se nađu razlozi uzročne veze između forme i materijala i da se otkriju granice preko kojih stvaralačka intervencija ne sme da prođe. To potvrđuje i njegovu osnovnu stilsku orijentaciju, njegov odnos prema strukturi dela kao konstrukcije duha u materiji: oblik je začet u svetu doživljenog a ne u svetu viđenog. Zbog toga i njegovi crteži po kojima konstruiše skulpture nisu samo prosta predradnja, »pamćenje inspiracije« već delo po sebi, deo stvaralačke akcije usmerene na preobražaj nevidljivog, psihološkog, misaonog, emotivnog i vidljivo, prostrano i vremenski egzistentno.

Taj proces kod Obradovića, uprkos specifičnosti odnosa bazira se u suštini na principima klasične umetnosti na onom obliku izraza koji traži kompleksno, višestrano povezivanje znaka i značenja, traži da znak kao forma iskaza dobije vrednost simbola i sadržaja koji se ne ostvaruje samo u domenu asocijativnog...

(Sreto Bošnjak, »Bagdala«, 1973. god.)

... Odabiranjem mermera i kamena kao materijala za plastičnu obradu, umetnik je duboko svestan pre svega čvrstine i trajnosti, strukturalnog jedinstva ovog materijala, stoga je primetno da prirodnim oblicima pristupa sa snažnim i vrlo prisutnim osećanjem poštovanja te pune, oble mase. U dodiru sa njom njegova intervencija zadržava se isključivo na površini, dok jezgro ostaje prirodno dato, netaknuto. Blaga, diskretna modelacija svodi se tek na osnovne sugestije prepoznatljivih formi koje su više obrisi, tek nagoveštaj, predskazanja.

Svaka od Obradovićevih skulptura evokacija je neke unutrašnje misli, ideje jednom proživljene u nekom posebnom vizionarskom unutrašnjem vremenu i transportovane u spoljni svet figuralnog postupkom osobenim, koji je do simbola sveden, pojednostavljen.

»Na brojnim crtežima, intimnim skicama, pratimo istraživački postupak pronalaženja adekvatnih rešenja za igre osvetljenih i zatamljenih partija, za međusobne odnose formi što rastu jedna kraj druge.«

(Z. Zlatić, »Gradac«, 1975. god.)

... Dragiša Obradović nastoji da obogati svoje skulpture novim iskustvima na tom planu. Ne retko on uzima za temu oblička grupe ljudi. I tu nastaje složeniji proces: čar igre svetlosti po mermeru kao da telesa pokreće. Uz šematizovana lica to dobija mnoge simboličke oznake. Istina, one umnogome zavise od posmatračevog sentimenta: tako smo se opet vratili Mikelandelu. Svaki sentiment neće biti zauzet skulpturom Dragiše Obradovića.

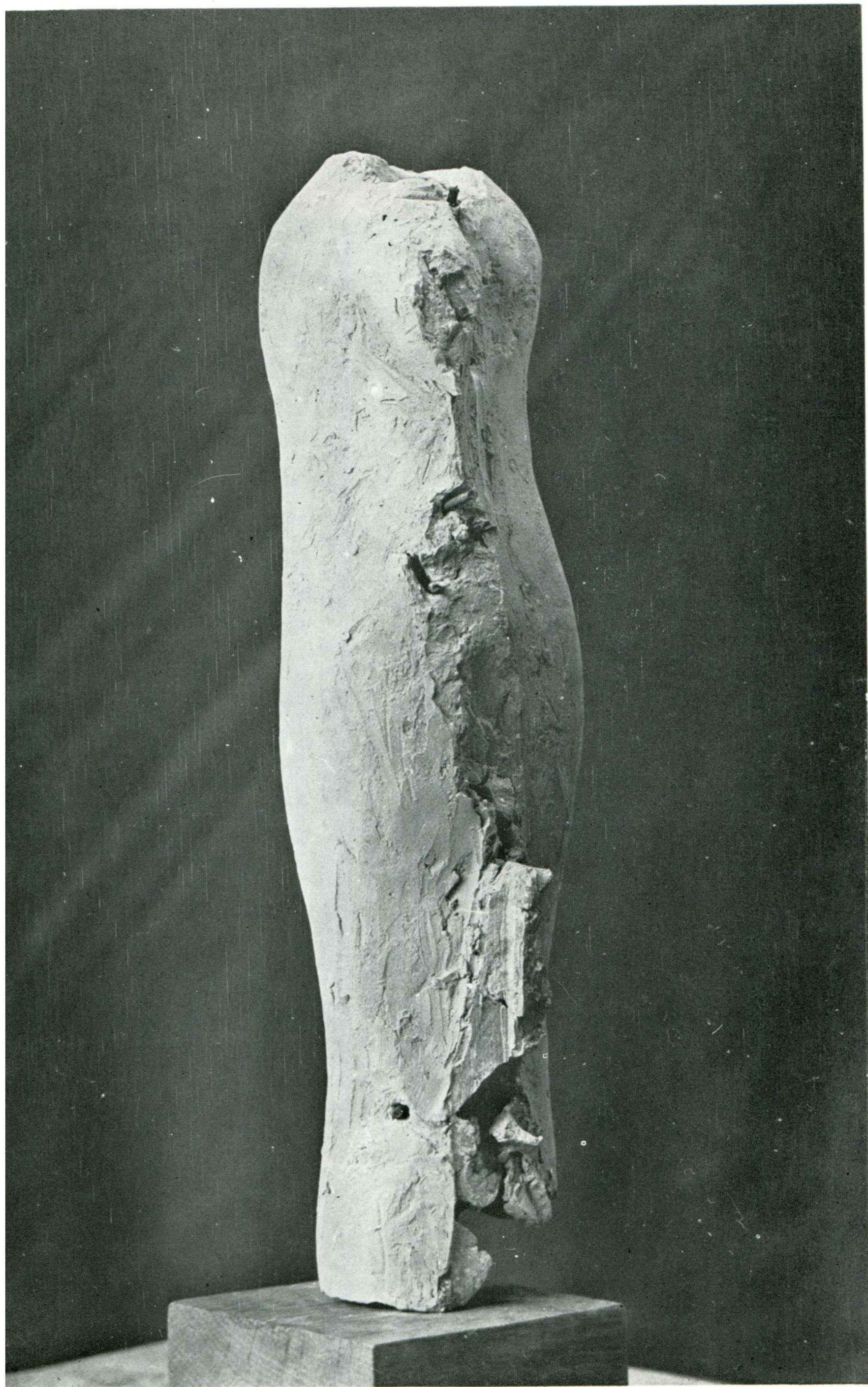
Čudna je odvažnost umetnika da svojim strpljenjem obogati i nastavi istraživanje oblasti u kojoj je mnogo toga urađeno. On se odriče sujetnog imperativa da pronade »novo«, da njime okrene sve tumbe, da afirmiše do tada nepostojeći afinitet. U vreme kada urbanističko viđenje skulpture predstavlja jedan pol, a, krajnje realistički drugi, bavljenje problemima daleke prošlosti usamljuje umetnika. Ali njegova odluka je njegova. »Malo prisustvo« 1972. »Krug skupa« 1970. »Prisustva« 1973. »Glava« 1970. »Grupa« 1972. zaslužuju, ako ne divljenje, u redu, nećemo preterivati, onda pažljivu analizu. To što oblik valjkastih zapremina i čitava konstrukcija kompozicije po gde gde sugerise krug proističe iz tvrdnje i priklanjanja autora da je krug najsavršeniji prikaz, geometrijski, sveta materije i energije. Iz kruga, koji se najčešće samo sugerise, izdvajaju se cilindrični volumeni koji, opet, nepotpunošću i nedefinisanošću, sugerisu prisustvo mnogih svetova. Poetska metafora čini delu, može se reći, uslugu time što dopušta proizvoljnost zaključivanja posmatrača. Umeša li se i igra svetlosti mogu se naslutiti i izvesne premise stvaranja bajkovitog, mitskog opštenja.

(B. Ljubišić, »Umetnost«, br. 45—46, 1976. god.)

... Tražeći vlastiti izraz, Obradović je pošao od antičke forme. Međutim, klasika je polazište, osnova na kojoj se gradi individualno viđenje materije i oblika. Pre svega, Obradović insistira na stilističkim aspektima dela, i time proširuje umetničku osetljivost i pronicljivost. Ako je skulpturalna tehnika ustvari zbir sredstava istraživanja, dakle ako se poklapa sa stilom, onda ćemo jasnije shvatiti Obradovića što u mermeru i terakoti reducira nebitno, sporedno, sitnorealno, i ide ka suštinama. Otuda ćemo lakše razumeti njegovo poštovanje čvrstog i trajnog materijala, njegovu težnju da naznači oblik i misao a da sačuva kamen, jedinstvo rustičnog i cizeliranog, i estetizovanog, semena i ploda.

I njegovi portreti su stilizovani. Je li to zapravo lice, ptica, glava kneza, ljupka devojka ili je sve to oblik kao sadržaj asocijativnog spleta. Obradović ne voli gotov, definitivni oblik, to je, ustvari, oblik datog trenutka, oblik zaustavljen u svome proticanju ali čiji izvor i tok možemo pratiti i tako korespondovati sa umetnikom i u tome nalaziti estetsko uživanje. Taj oblički trenutak kao da su stvorili rečni brzaci dugim spiranjem i koji će ti isti brzaci dalje preinačavati. Karakteristično u obliku je sačuvano ali da se sa izvora postajanja nije odvojilo ...

(M. Petrović, »Bagdala«, 1977.)

DRAGIŠA OBRADOVIĆ

Rođen 1943. godine u Pepeljevcu kod Kruševca. Završio studije vajarstva na Akademiji za likovne umetnosti u Beogradu. Član Udruženja likovnih umetnika Srbije. Studijska putovanja SSSR, Bugarska, Italija, Francuska. Studijski boravak: Francuska.

Radi na programu sinteze u Vrnjačkoj Banji.

Adresa: Vrnjačka Banja, Vel. Markovića 7/3.

SAMOSTALNE IZLOŽBE:

- 1967 Vrnjačka Banja
- 1971 Beograd, Kruševac, Kraljevo, Segurét
- 1972 Beograd
- 1973 Beograd
- 1974 Suboica, Bačka Topola
- 1975 Čačak
- 1976 Kruševac

KOLEKTIVNE IZLOŽBE:

- 1966 »Generacija'66«
- 1967—1972 Izložbe ULUS-a; prolećne, tematske, jesenje i izložbe crteža i sitne plastike
- 1967 Beograd, Zagreb, Priština — Oktobarski salon
- 1968 Beograd, Niš — Oktobarski salon
- 1970 Vrnjačka Banja, Kolonija mladih slikara i vajara
- 1971. Beograd — Oktobarski salon
Novi Sad — Internacionalni atelje
Segurét (Francuska) — NOB u de'ima likovnih umetnika Jugoslavije
VI Bijenale mladih na Rijeci
- 1972 Beograd, Smederevo, Subotica — Mladi slikari i vajari
- 1973 Beograd — Oktobarski salon
Beograd, Smederevo, Subotica, Mladi slikari, vajari i grafičari
slikari i vajari — Kra'jeva, Vrnjačke Banje i Kruševca
- 1974 Beograd — Crteži i sitna plastika
- 1975 Prilep — Internacionalni vajarski simpozijum »Mermer«
Kruševac, Vrnjačka Banja, Kraljevo, Čačak, Titovo Užice
Godišnja izložba Društva lik. umetnika Zapadnog Pomoravlja
- 1976 Godišnja izložba Društva u gradovima Zapad. Pomoravlja
- 1977 Godišnja izložba Društva u gradovima Zap. Pomoravlja
Beograd, Niš — Prolećna izložba ULUS-a
Varaždin — Izložba Društva lik. umetn. Zap. Pomoravlja
- 1978 Kragujevac — Prolećna izložba
Beograd — Izložba ULUS-a ULUV-a i ULUK-a
Beograd — 40 godina Akademije za likovne umetnosti
Beograd — Izložba grafike
Paraćin — Izložba Društva likovnih umetnika Zapadnog Pomoravlja

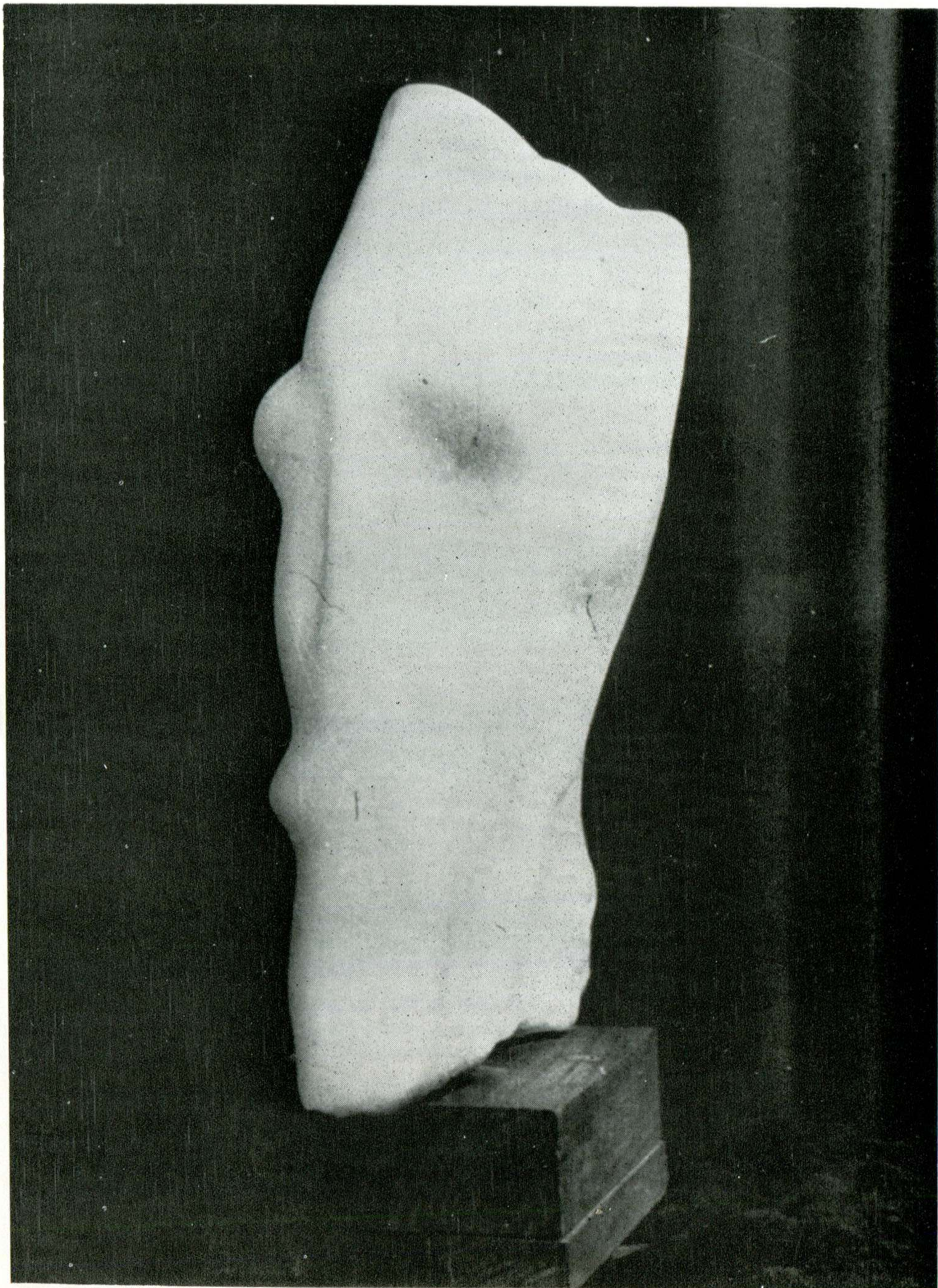
NAGRADE:

Prva nagrada na godišnjoj izložbi Društva lik. umetnika Zapad. Pomoravlja 1976. god. Nagrada SO SUBNOR-a Vrnjačka Banja 1976.

IZLOŽBENA DELA

1. Izvesna sugestija oblika, mermer,	1967.	65 x 20 x 25
2. Prisustvo njenog lica, mermer,	1968.	70 x 18 x 25
3. Prisustvo bola, mermer,	1970.	50 x 15 x 42
4. Skup, mermer,	1971.	40 x 15 x 25
5. Prisustvo lica, mermer,	1971.	25 x 20 x 32
6. Lice, mermer	1972.	20 x 15 x 30
7. Prisustvo skupa, mermer,	1973.	35 x 15 x 15
8. Prisustvo, mermer,	1973.	40 x 15 x 18
9. Dva lica, mermer,	1973.	38 x 30 x 18
10. Veliko prisustvo, mermer,	1972.	70 x 25 x 30
11. Veliki skup, mermer,	1970.	85 x 35 x 35
12. Krug prisustva, kamen,	1975.	30 x 15 x 13
13. Obnavljanje skupa, kamen,	1978.	40 x 25 x 15
14. Grupa, terakota,	1977.	30 x 20 x 10
15. Lice prisustva, kamen,	1978.	40 x 18 x 30
16. Torzo prisustva, terakota,	1977.	20 x 10 x 8
17. Malo prisustvo, terakota,	1977.	30 x 10 x 8
18. Prisustvo, terakota,	1977.	30 x 10 x 10
19. Prisustvo, terakota,	1978.	40 x 12 x 10
20. Prisustvo, terakota,	1978.	40 x 15 x 15
21. Prisustvo, terakota.	1978.	42 x 12 x 10
22. Prisustvo, kamen,	1978.	45 x 15 x 20

